

वा० रा०

॥ ४२ ॥

॥ ७६ ॥ परेषां राक्षसानां ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वैहायसौ आकाशगतिमंतौ ॥ ७९ ॥ सुग्रीवेण समन्वितो रामो धन्वी अग्रतो जगाम ॥ अनेन सुग्रीवस्य व्योममार्गगमनं सिद्धं ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तरंती हरिवाहिनी महता स्वीयेन घोषेण सागरस्य भीमं घोषमंतर्दधे तिरोहितवती ॥ ८२ ॥ तीरे परतीरे निविविशे निवेशिता ॥ ८३ ॥ अथ समुद्रे सेतुं व

अशोभत महान् सेतुः सीमंत इव सागरे ॥ ततः पारे समुद्रस्य गदापाणिर्विभीषणः ॥ ७६ ॥ परेषामभियानार्थमतिष्ठत्सचिवैः सह ॥ सुग्रीवस्तु ततः प्राहरामं सत्यपराक्रमं ॥ ७७ ॥ हनूमंतं त्वमारोह अंगदं त्वथ लक्ष्मणः ॥ अयं हि विपुलो वीरसागरो मकरालयः ॥ ७८ ॥ वैहायसो युवामेतौ वानरौ धारयिष्यतः ॥ अग्रतस्तस्य सैन्यस्य श्रीमान् रामः स लक्ष्मणः ॥ ७९ ॥ जगाम धन्वी धर्मात्मा सुग्रीवेण समन्वितः ॥ अन्ये मध्येन गच्छन्ति पार्श्वतो न्येष्टुं वंगमाः ॥ ८० ॥ सलिलं प्रपतन्त्य न्ये मार्गमन्ये प्रपेदिरे ॥ केचिद्वैहायसगताः सुपर्णा इव पुष्पुवुः ॥ ८१ ॥ घोषेण महता घोषं सागरस्य समुच्छ्रितं ॥ भीममंतर्दधे भीमा तरंती हरिवाहिनी ॥ ८२ ॥ वानराणां हि सा तीर्णा वाहिनी नलसेतुना ॥ तीरे निविविशे राज्ञा बहुमूलफलोदके ॥ ८३ ॥ तदद्भुतं राघवकर्म दुष्करं समीक्ष्य देवाः सहसिद्धचारणैः ॥ उपेत्य रामं सहसामहर्षिभिस्तमभ्यर्षिचन्सुश्रुभैर्जलैः पृथक् ॥ ८४ ॥ जयस्व शत्रून् नरदेव मेदिनीं स सागरां पालय शाश्वतीः समाः ॥ इतीव रामं नरदेव सत्कृतं शुभैर्वचोभिर्विविधैरपूजयन् ॥ ८५ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० यु० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ निमित्तानि निमित्तज्ञो हृष्ट्वा लक्ष्मणपूर्वजः ॥ सौमित्रिं संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

राघवकर्म राघवाज्ञाजन्यत्वात् तन्नामग्रहणजन्यत्वाच्च ॥ सुश्रुभैर्जलैः आकाशगंगादिजलैः ॥ ८४ ॥ अभिषिच्याशीर्वादंचकुर्वन्ति ॥ जयस्वेत्यादि ॥ इतीवेति अतीवेत्यर्थकं ॥ नरदेवा ब्राह्मणाः ॥ ८५ ॥ आमोदमानः ॥ कतकरीत्या एकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ इति रामाभि० वा० यु० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ रामस्य घोरनिमित्तदर्शनमाह निमित्तानीति वक्ष्यमाणानीत्यर्थः ॥ १ ॥

यु० का०

॥ ४२ ॥